

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/90/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113011963
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3113011963.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Gáboríka a JUDr. Ondreja Samaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 28. októbra 2014 prejednal odvolanie obžalovaného

K. R.

nar. XX.XX.XXXX v W., trvale bytom T., N. č. XX, t. č. v mieste bydliska,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 2T/121/2013-72 zo dňa 03.06.2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 2T/121/2013-72 zo dňa 03.06.2014 bol obžalovaný K. R. uznaný vinným z prečinu ohrozovania pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., pretože dňa 08.08.2013 v čase o 00:20 hod viedol osobné motorové vozidlo zn. C. F. E.: T. po J. ulici v T. v smere k ulici C., kde bol predpísaným spôsobom zastavený a kontrolovaný hliadkou pohotovostnej motorizovanej jednotky KR PZ Trenčín, ktorá obvineného vyzvala na vykonanie dychovej skúšky, pričom zistila, že vozidlo viedol pod vplyvom alkoholu, čo mu bolo preukázané elektronickým meracím prístrojom zn. A. Alcotest 7410 evidenčné číslo O. XXXX a O. XXXX s výsledkom merania 0,76 mg/l alkoholu v dychu v čase o 00:40 hod a opakovanou dychovou skúškou 0,70 mg/l alkoholu v dychu v čase o 01:56 hod.

Bol za to odsúdený podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona ho súd pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na dobu 2 roky.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože v zákonnej lehote bol napadnutý odvolaním obžalovaného. Odvolanie smerovalo proti výroku o vine. V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný namietal, že v inkriminovanej dobe predmetné vozidlo neriadil, že toto riadil svedok X. D., avšak preto, že bol u neho ubytovaný a viac-menej od neho závislý, neuviedol pravdu o tejto skutočnosti hneď príslušníkom polície. Toto jeho tvrdenie mali potvrdiť svedkovia K. J. a O. J., ktorí o udalosti vedeli tým spôsobom, že O. J. sa o nej zmienil na facebooku a svedok K. J. išiel v inkriminovanej dobe okolo miesta činu a videl, že on vozidlo nešoféroval. Žiadal, aby uvedení svedkovia boli k veci vypočutí a on aby bol spod obžaloby oslobodený.

Keďže odvolanie bolo podané včas a osobou oprávnenou, krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku o vine rozsudku a po doplnení dokazovania na verejnom zasadnutí výsluchmi svedkov Andrei J. a K. J., ako aj výsluchom svedka S. D., ktorý na hlavnom pojednávaní vypočutý nebol, dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Predovšetkým je potrebné uviesť, že pokiaľ sa týka výpovede O. J., táto sa na mieste činu v kritickej dobe nenachádzala, pričom súdu vedela iba uviesť, že niekedy začiatkom augusta 2013 komunikovala s obžalovaným prostredníctvom facebooku a tento jej mal uviesť, že v aute sedel vzadu, že boli prichytení políciou, pričom on auto neriadil ale auto riadil X. N. (má ísť o X. D.), u ktorého obžalovaný býval a títo ľudia ho mali ako za paholka. Tento mal vinu hodiť na obžalovaného R., ktorý u nich býval ako bezdomovec. Z hľadiska výpovednej hodnoty tejto výpovede je potrebné uviesť, že ide iba o sprostredkované informácie, ktoré svedkyňa získala od obžalovaného a musela ich získať jednoznačne až po čine. Podľa názoru odvolacieho súdu však táto výpoveď sama osebe dôkaznú situáciu nijako neoslabila ani nespochybnila. Taktiež aj výpoveď svedka K. J. nepreukázala také skutočnosti, ktoré by svedčili v prospech obžalovaného. Tento síce uviedol, že niekedy začiatkom augusta 2013 išiel svojím vozidlom po Kasárenskej ulici v Trenčíne v nočných hodinách, pričom videl obžalovaného sedieť vo vozidle, ktoré však nevedel popísať a okolo vozidla bola trma-vrma, bolo tam viacero mladých ľudí a obžalovaný mal vo vozidle na zadnom sedadle používať mobilný telefón. Svedok sa tam zdržal asi jednu až dve minúty a keď videl, že prichádza policajné vozidlo, z miesta odišiel. Je zrejmé, že tento svedok si pomýlil inkrimovanú udalosť s nejakou inou udalosťou, pretože o iných osobách nachádzajúcich sa v kritickej dobe nehovorili nielen posádka kontrolovaného auta, ale ani samotní policajti.

Na druhej strane svedok S. D. na verejnom zasadnutí vo svojej výpovedi jednoznačne potvrdil, že vozidlo riadil obžalovaný K. R., ktorý po zastavení vozidla na pokyn svetelných znamení policajného vozidla okamžite preliezol z miesta vodiča dozadu na sedadlo spolujazdca za vodičom. Svedok svoje tvrdenie uviedol obžalovanému do očí a na tomto aj po pripomienkach obžalovaného zotrval.

Vychádzajúc aj z ďalších dôkazov, a to najmä výpovedí príslušníkov polície, ktorí predmetný zákrok realizovali, nemal ani odvolací súd o vine obžalovaného žiadne pochybnosti a v tomto smere nepovažoval preto jeho odvolanie za dôvodné.

Odvolací súd nezistil ani pochybenie súdu prvého stupňa pri ukladaní trestu, keď tento musel zohľadniť, že obžalovaný sa dopustil trestnej činnosti v čase plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia za inú trestnú činnosť, v dôsledku čoho pri aplikácii ustanovenia § 49 ods. 2 Tr. zák. uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody v strede trestnej sadzby § 289 ods. 1 Tr. zák. Vzhľadom na to, že obžalovaný bol v minulosti vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselnú trestnú činnosť, správne bol pre výkon uloženého trestu zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Napokon súd prvého stupňa nepochybil ani v tom, pokiaľ obžalovanému uložil trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá každého druhu na dobu dvoch rokov. Obžalovaný ako vodič motorového vozidla prejavil hrubú nedisciplinovanosť tým, že riadil motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, a preto je potrebné prevýchovné pôsobenie na neho ako vodiča aj takýmto trestom.

Z takto rozvedených dôvodov preto odvolací súd nepovažoval odvolanie obžalovaného v žiadnom smere za dôvodné a toto následne podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.